

JAAREVENEMENT 2024 DE RIJP / NOORD HOLLAND

Hoewel we in de loop van de jaren voor ons jaarevenement al verschillende keren in Noord Holland waren, koos ons evenementencommissietje (wat ik maar zo noem, want alleen uit Jan Kampman bestaande) er toch weer een keer voor. Een optelsom van praktische overwegingen en oog voor bijzondere dingen die deze provincie welhaast als geen andere te bieden heeft!

Dat begon al bij het hotel, waarbij je bij het betreden van de lobby direct van de ene verbazing in de andere viel vanwege de tentoongestelde gigantische verzameling ouwe meuk van kassa's tot grote koffiepercolators uit de jaren vijftig, scheepsmodellen, meccano bouwwerken en nog veel meer. Alles bijeengebracht door de hoteleigenaar, wiens verzameldrift daarmee niet ophield, maar daarover later meer.

Nog lang niet uitgekeken genoten we 's avonds van een prima buffetje en onderhielden ons ook met onze Duitse vrienden die weer met een behoorlijk aantal gekomen waren. De nacht brachten Hanke en ik, zoals altijd, door in ons campertje, vlakbij op een camperplaats die meer weghad van een caravanstalling, maar ach wat maakt het uit? Zeker in het goede gezelschap van Aart en Nel.

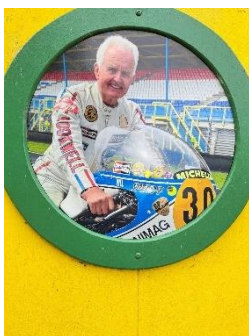

Volgende dag, zaterdag, weer een beetje grijs, maar wel droog. Ontbijtje in het hotel en om 9.30 rijdersbespreking, die Jan niet alleen gebruikte voor info over de rit, maar ook om iedereen nog eens op te roepen wat voor de club te doen. Direct aansluitend vertrek voor de tourrit; met z'n allen achter de voorrijder; doorgang bij kruisingen, afslagen en rotondes prima geregeld met hulp van "vliegende keep" Mark Brasser.

Wat een prachtige rit hebben we gemaakt: over dijkjes en stille wegen met afwisselend bos en grasland, langs schilderachtige boerderijen en door oude dorpjes met huizen die je eigenlijk nergens anders ziet.

Eerste stop (om te beginnen met koffie en gebak) bij het Will Hartog Museum. Een heel speciaal museum, mag je wel zeggen, want het onderwerp is zelf aanwezig en vertelt over zijn sportprestaties. We kennen hem als De Witte Reus vanwege zijn gestalte en de witte raceoverall, terwijl vrijwel iedereen

in die tijd nog zwart droeg. In de jaren zeventig werd hij vele malen Nederlands kampioen in diverse klassen met als apotheose winnaar van de TT 500cc klasse in 1977 op Suzuki R500. De glorie tijd van de 2takt, over de ontwikkeling waarvan hij vertelde, vooral gerelateerd aan Suzuki en MZ als oorsprong van de roemruchte 54 x 54 mm boring x slag.

Ik heb het verhaal van Will Hartog hierover toen toch maar onderbroken om onder de aandacht te brengen dat die 54 x 54 van Adler afkomstig is. Helaas keek hij naar me of hij er niks van geloofde!

Daarna verder naar de lunchlocatie waar we een met een uitsmijtertje, kroketje en kaas afgeladen bord voorgezet kregen om de honger te stillen. Prima!

De middagroute voerde ons naar Grootmoederstijd & Motorenmuseum.

Een bijzondere combi van oude gebruiksvoorwerpen en huishoudelijke apparatuur aan de ene kant en grote (stationair) motoren uit vroeger tijden, bromfietsen en zelfs een Heinkel Kabinenroller aan de andere kant. Dus voor iedereen wel wat leuks en interessants om te bekijken!

Met motoren en auto's opgesplitst terug naar het hotel, wat, ondanks serieuze bepijling door Jan niet voor iedereen even vlot verliep, maar

allemaal samen beleefden we met een glaasje bier en zo nog leuke uurtjes op het voorterrein, eindigend met een groepsfoto

Enkelen van ons maakten een ritje met de

door de hoteleigenaar tevoorschijn getrokken 1910 high wheeler. Iemand noemde het merk, maar dat ben ik kwijt. Wel Amerikaans!

s Avonds genoten we van het bekende grill buffet en werden van verschillende kanten de nodige dankwoorden gesproken voor het prachtige evenement. En een door Reinhold Strunk

vervaardigde pechvogel werd overhandigd aan Jan Wouda omdat een bougie van zijn Sprinter, bereiden door Mark Brasser die niet meer aanwezig was, op het laatste deel van de rit zichzelf lanceerde.

Zondagmorgen een klein beetje uitgeslapen; rustig ontbijtje in het hotel en, om in stijl te blijven, een museumafsluiter. Kort ritje naar twee groet loodsen waar de hoteleigenaar een enorm aantal autobussen uit de jaren 50 / 60 bijeen had gebracht. Gewoon zo neergezet; niet gewassen, gepoetst of gerenoveerd. Wel heel bijzondere tijdscapsules zo!

Met nog verbazing in het hoofd daarna zo goed mogelijk afscheid genomen van iedereen en, na de Trumpf op de aanhanger te hebben gezet, gewapend met het als altijd fraaie herinneringsschildje, richting Dordrecht.

Jan, bedankt, dit was weer grote klasse!!

Rein